

BÀI HỌC 13

## “TA SẼ LÀM MỚI LẠI MỌI SỰ”

**CÂU GỐC:** “Đấng ngự trên ngôi phán rằng: Này, ta làm mới lại hết thủy muôn vật. Đoạn, lại rằng: Hãy chép; vì những lời này đều trung tín và chơn thật” (Khải huyền 21:5).

**KINH THÁNH NGHIÊN CỨU:** *Khải huyền 19:6–9, Giăng 14:1–3, Khải huyền 19:11–16, Khải huyền 20:1–3, Giê-rê-mi 4:23–26, Khải huyền 20:4–6, Khải huyền 21:2–8.*

Sự hủy diệt của Ba-by-lôn thời kỳ cuối cùng là một tin buồn cho tất cả mọi kẻ nào hợp tác với hệ thống tôn giáo bội đạo này. Nhưng cho dân Đức Chúa Trời thì đó là một tin mừng (Khải huyền 19:1-7). Ba-by-lôn phải chịu trách nhiệm vì đã thúc giục cho các quyền lực thế tục đàn áp và giết hại họ (Khải huyền 18:24). Sự hủy diệt của quyền lực vĩ đại chống nghịch lại với Đức Chúa Trời là sự giải phóng và cứu rỗi cho con dân trung tín của Đức Chúa Trời.

Với Ba-by-lôn bị hủy diệt, lời cầu nguyện của dân Đức Chúa Trời, trong khung cảnh của chiếc ấn triện thứ năm, cuối cùng đã được nhậm lời. Lời kêu của họ rằng: “Còn bao lâu nữa, ôi Chúa?” (Khải huyền 6:10) thể hiện lời kêu gọi của dân Đức Chúa Trời đã bị hà hiếp, khổ nạn từ thời của A-bên cho đến lúc cuối cùng khi Đức Chúa Trời làm minh bạch họ (Thi thiên 79:5; Ha-ba-cúc 1:2; Đa-ni-ên 12:6, 7). Sách Khải huyền bảo đảm với dân Đức Chúa Trời rằng sự gian ác, áp bức, và thống khổ sẽ đến hồi chấm dứt.

Đã đến lúc để Đấng Cơ Đốc ban nước vĩnh sanh của Ngài cho dân Ngài. Các đoạn còn lại của Khải huyền diễn tả, không phải chỉ là sự tàn diệt của Ba-by-lôn thời cuối cùng mà cả sự hủy diệt đời đời cho Sa-tan và mọi điều gian ác. Chúng ta được ghé mắt nhìn vào hình ảnh của thiên đàng là vương quốc vĩnh cửu của Đức Chúa Trời.

## 1. TIỆC CƯỚI CỦA CHIÊN CON

**Đọc Khải huyền 19:6-9 cùng với Giăng 14:1-3. Làm thế nào một buổi tiệc cưới có thể dùng để nói lên sự liên kết hằng mong đợi giữa Đấng Cơ Đốc và dân Ngài?**

Hai ngàn năm trước, Đấng Cơ Đốc đã lia bỏ ngôi nhà nơi thiên quốc để xuống thế gian đặng mời những kẻ tin Ngài cùng đến dự một bữa tiệc cưới (Ma-thi-ơ 22:1-14), là hôn lễ giữa Ngài và người vợ mới của Ngài. “Thành Thánh, Giê-ru-sa-lem mới . . . được gọi là ‘cô dâu, vợ của Chiên Con, . . . Trong Khải huyền, dân của Đức Chúa Trời được gọi là khách đến dự buổi tiệc cưới (Khải huyền 19:9). Nếu là khách, thì họ không thể được đại diện bởi cô dâu . . .

“Trong ẩn dụ ở Ma-thi-ơ 22, cũng cùng một nhân vật của một cuộc hôn nhân được giới thiệu, và cuộc điều tra phán xét được biểu hiệu tỏ tường qua những điều xảy đến trước lễ cưới. Trước lễ cưới, nhà vua đi vào để xem tất cả các khách đến dự có mặc áo lễ cho tiệc cưới hay không, đó là chiếc áo trong sạch không vết nhơ vì đã được giặt sạch trong huyết của Chiên Con (Ma-thi-ơ 22:11; Khải huyền 7:14)” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 426-428. Sau khi đã trả giá chuộc người vợ mới của mình bằng chính mạng sống mình tại Đồi Gò-gô-tha, Chàng Rể trở về nhà của Cha mình để “sắm sẵn một chỗ” cho dân Ngài là những người khách đến dự tiệc cưới Ngài (xem Giăng 14:1-3). Họ vẫn ở trên đất và chuẩn bị cho sự trở lại của Ngài. Đến thời kỳ cuối cùng của thế giới, Ngài sẽ trở lại và đem họ đi về nhà của Cha Ngài.

Khải huyền 19:8 nói rằng Đấng Cơ Đốc ban áo vải gai mịn sạch trắng trong cho người vợ mới. Điều này cho thấy là không bởi vì công sức hay tài năng của họ mà các khách dự tiệc được choàng áo lễ. Vì vậy, “áo sạch trắng toát” biểu tượng cho “các hoạt động công bình của các thánh”, là những hoạt động có được nhờ sự liên kết của họ với Đấng Cơ Đốc bởi Ngài sống trong họ. Thế cho nên, các áo này biểu tượng cho sự công bình và thánh khiết của Ngài và dân Ngài là những kẻ, “giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Chúa Jê-sus.” (Khải huyền 14:12). Trong câu chuyện về tiệc cưới, Đức Chúa Giê-su có nói đến một kẻ trong hàng những người khách dự tiệc cưới đã từ chối không chịu mặc áo lễ của nhà vua ban phát mà chỉ muốn mặc áo lễ của chính mình. Kẻ ấy đã bị đuổi ra khỏi tiệc cưới (Ma-thi-ơ 22:1-14).

Khải huyền 3:18 cho thấy chiếc áo của sự công bình của Đấng Cơ Đốc, đức tin, và dầu bôi mắt của Đức Thánh Linh là những điều tối cần cho dân Đức Chúa Trời sống trong thời kỳ cuối cùng. Lời mời của Đức Chúa Giê-su cho tín đồ ở Lao-đi-xê là hãy mua các món nầy của Ngài, cho thấy là Ngài đòi hỏi có một sự đổi chác để nhận lấy các món nầy. Chúng ta phải từ bỏ cái tính tự trọng cậy nơi cá nhân mình, tự tin tưởng nơi tài năng và đức tính của mình để đổi lấy một đời sống trung tín và vâng phục trong Đấng Cơ Đốc và trông cậy chỉ mình Ngài là Đấng của niềm hy vọng sự cứu rỗi cho chúng ta.

**Chúng ta không được cứu bởi việc làm, nhưng như vậy thì “các việc công bình” nào bạn làm để cho thấy cách bạn sống trong đời sống mình?**

## 2. CUỘC CHIẾN A-MA-GHÊ-ĐÔN CHẤM DỨT

**Đọc Khải huyền 19:11-16.** Tên của người kỵ mã cỡi con ngựa bạch là gì, và một ngọn dao bén đến từ lưỡi người, có nghĩa gì? Điều này cho chúng ta thấy để đứng về phe của người chiến thắng chúng ta phải như thế nào?

Những gì chúng ta thấy đây là hình ảnh diễn tả sự tái lâm của Đấng Cơ Đốc, khi Ngài đã làm trọn các lời hứa của Ngài với dân sự toàn thế giới của mọi thời đại. Giống như Đức Chúa Giê-su, dân Ngài đặt niềm tin của họ nơi Lời Đức Chúa Trời. Khải huyền 19:11-16 là cực điểm của sự chiến thắng của Đức Chúa Giê-su: Ngài đã đánh bại Sa-tan ở thiên đàng; Ngài đã đánh bại Sa-tan nơi đồng vắng; Ngài đã đánh bại hần nơi Thập tự giá; và Ngài sẽ đánh bại hần khi Ngài trở lại.

“Chẳng bao lâu sau đó xuất hiện từ phương đông một đám mây đen nhỏ, bằng một nửa kích thước của bàn tay người. Đó là đám mây bao quanh Đấng Cứu Rỗi và dường như ở khoảng cách được bao phủ trong bóng tối. Dân sự của Đức Chúa Trời biết đây là dấu chỉ của Con Người. Trong sự im lặng nghiêm trang, họ nhìn vào nó khi nó càng tiến gần trái đất, trở nên nhẹ hơn và vinh quang hơn, cho đến khi nó là một đám mây trắng vĩ đại, bệ của nó là một sự vinh quang giống như lửa hùng, và trên nó là cầu vồng của giao ước. Như một kẻ chinh phục hùng mạnh, Đức Chúa Giê-su cưỡi ngựa như vũ bão. Không còn là ‘Con Người khổ đau’, để uống cái chén cay đắng của sự xấu hổ và khốn khổ, Ngài đến, kẻ chiến thắng trên trời và đất, để phán xét người sống và kẻ chết. ‘Trung thành và Chân thật,’ trong sự công bình, Ngài phán xét và mang chiến tranh.’ Và ‘các đạo binh ở trên trời’ (Khải huyền 19:11, 14) theo Ngài. Với những bài ca vang của giai điệu thiên thể, các thiên sứ thánh, một đám đông đầy đặc, không đếm được, theo phò Ngài trên con đường của Ngài. Bầu không khí dường như tràn đầy các hình thức rạng rỡ — ‘muôn vạn lần, và hàng ngàn ngàn.’ Không có cây bút nào có thể khắc họa được cảnh tượng; không có tâm trí trần tục nào là đủ để hình dung sự lộng lẫy của nó.” – Ellen G. White, *The Great Controversy*, trang 640-641.

Trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:8-10, ông Phao-lô có một diễn tả khác về sự chiến thắng tối hậu của Đấng Cơ Đốc trong giờ Tái Lâm, khi tất cả các thế lực tôn giáo và thế tục, đã liên kết để nghịch lại với Ngài, đã bị hủy diệt, và dân Ngài sẽ được giải phóng đời đời.

**Khải huyền đoạn 19 diễn tả hai buổi ăn lớn, một ở câu 9 và một ở câu 17, 18.** Trong một bữa ăn, thì người ta được ăn, trong bữa kia thì người ta bị ăn! Khó mà tìm được một hình ảnh nào khác để nói lên số phận của mỗi con người trong cuộc chiến đấu giữa thiện và ác. Các hình ảnh này dạy cho chúng ta phải xem là quan trọng thế nào việc chúng ta cần dùng đức tin của mình và đi theo những sứ mạng mà đức tin ta kêu gọi chúng ta cần phải dự phần?

### 3. MỘT NGÀN NĂM

**Đọc Khải huyền 20:1-3 cùng với Giê-rê-mi 4:23-26. Trong thời kỳ 1000 năm, tình trạng của thế giới ra sao? Sa-tan bị xiềng lại như thế nào?**

---

Thời kỳ 1000 năm bắt đầu với sự tái lâm của Đấng Christ. Lúc này, Sa-tan và các sứ sa ngã của nó đã bị xiềng lại. Sự xiềng của Sa-tan chỉ có ý nghĩa biểu tượng, bởi vì linh hồn không thể nào bị xiềng bằng gông cùm thể chất. Sa-tan bị xích lại theo hoàn cảnh. Các tai họa đã làm cho đất trở nên hoang vu và những con người gian ác đã bị hủy diệt, đưa thế giới trở lại cảnh trạng không diễn tả được giống như trước khi Sự Sáng Tạo xảy ra (Sáng thế Ký 1:2). Trong cảnh trạng ấy, địa cầu trở thành nơi Sa-tan bị cầm giữ trong thời kỳ 1000 năm. Bởi vì không còn người cho hắn cám dỗ và làm hại, Sa-tan và hết thầy các sứ nó chỉ ngồi nghiêng ngả lại hậu quả của sự phản nghịch của chúng với Đức Chúa Trời.

**Đọc Khải huyền 20:4-6. Các thánh thì ở đâu trong thời kỳ 1000 năm?**

---

Khải huyền cho thấy dân Đức Chúa Trời, trong thời kỳ 1000 năm, sẽ ở trên thiên đàng là nơi Đấng Christ đã sẵn sàng cho họ. Giăng thấy họ ngồi trên ngai như các vua và các thầy tế lễ để phán xét thế gian. Đức Chúa Giê-su đã hứa với các môn đồ Ngài rằng “các ngươi là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên” (Ma-thi-ơ 19:28). Phao-lô cũng nói rằng các thánh sẽ phán xét thế gian (1 Cô-rinh-tô 6:2, 3).

Sự phán xét này cho thấy sự công bình của các hành động của Đức Chúa Trời. Suốt cả lịch sử, Sa-tan đã tạo sự nghi ngờ về bản tính của Đức Chúa Trời và cách Ngài đối xử với các kẻ thọ tạo của Ngài. Trong thời kỳ 1000 năm, Đức Chúa Trời cho phép những kẻ được chuộc đọc xem hồ sơ của toàn lịch sử để họ có thể thấy sự công bình và lòng nhân nhục của Đức Chúa Trời trong quyết định của Ngài đối với những kẻ lạc mất, cũng như với các câu hỏi về sự dẫn dắt của Ngài trong đời sống họ. Khi 1000 năm kết thúc, tất cả các câu hỏi hay thắc mắc về sự công bình của Đức Chúa Trời đã hoàn toàn giải đáp. Dân Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy tỏ tường không một chút nghi ngờ là những lời cáo buộc của Sa-tan là giả dối và không có bằng chứng. Dân Chúa lúc này sẽ bắt đầu chứng kiến sự áp dụng công lý của Đức Chúa Trời trong sự phán quyết cuối cùng cho kẻ ác.

**Ai trong vòng chúng ta mà chẳng có những câu hỏi hay thắc mắc mà nay thấy dường như rất khó tìm được lời giải đáp. Điều này cho chúng ta biết gì về bản tính của Đức Chúa Trời, rằng, một ngày nào đó, Ngài sẽ giải đáp mọi thắc mắc của chúng ta?**

## 4. “MỘT TRỜI MỚI VÀ ĐẤT MỚI”

**Sau khi tội lỗi đã bị hủy diệt và mọi tàn tích của nó đều bị chùi sạch, địa cầu sẽ được biến hoá thành nơi mà những kẻ được chuộc sẽ ở. Thế giới sẽ như thế nào?**

Trong Khải huyền 21:1, Giảng nhìn thấy “một trời mới và địa cầu mới.” Trong Kinh Thánh, thường có ba bầu trời: bầu trời, vũ trụ đầy sao, và nơi mà Đức Chúa Trời ngự (xem 2 Cô-rinh-tô 12:2). Trong Khải huyền 21:1, trời mới đây là bầu khí quyển mà chúng ta thấy được từ mặt đất. Cả địa cầu và bầu không khí ô nhiễm không thể nào đứng vững trước mặt Đức Chúa Trời (Khải huyền 20:11). Từ “*mới*” trong tiếng Hy Lạp chỉ về một điều gì mới về phẩm chất, chứ không phải về cái tuổi. Thế giới này đã bị lửa thiêu đốt sạch sẽ và nay nó trở về lại trạng thái ban đầu (2 Phi-e-rơ 3:10-13).

Một điều rất thú vị là điều đầu tiên Giảng quan sát nơi địa cầu mới ấy là nó không có biển. Chúng ta đã biết là ông Giảng thường nói đến biển cho thấy ông ý thức được vùng nước bao bọc đảo Bát-mô là nơi ông bị quản thúc và biển trở thành biểu hiệu cho sự phân cách và thống khổ. Với ông, sự thiếu vắng của biển nơi địa cầu mới đến từ mối thương đau ông có khi phải phân ly với những người thân yêu.

**Đọc Khải huyền 21:2-8 và 7:15-17. Có hai điểm tương đồng nào trong sự diễn tả về địa cầu đổi mới, và Vườn Ê-đen của Sáng thế Ký đoạn 2?**

Một cuộc đời không còn có khổ đau hay sự chết sẽ lại được phục hồi lại trên thế gian và được bảo đảm bởi sự hiện diện của Đức Chúa Trời giữa vòng dân Ngài. Sự hiện diện này được tỏ bày qua Thành Giê-ru-sa-lem Mới và “đền tạm của Đức Chúa Trời” (Khải huyền 21:3), là nơi mà Đức Chúa Trời sẽ ngự giữa vòng dân Ngài. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời làm cuộc sống thật sự là thiên đường hạ giới trong thế giới mới được hồi phục.

Sự hiện diện của Đức Chúa Trời bảo đảm một sự tự do khỏi những sự đau buồn: sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhứt đã qua rồi.” (Khải huyền 21:4).

Tư tưởng này đã được khẳng định rất rõ ràng trong lời nói của hai chị em Ma-ri và Ma-thê khi anh của họ là La-xa-rô qua đời, “Chúa ôi, nếu Ngài đã có ở đây thì anh tôi đã chẳng chết.” (Giăng 11:21). Họ biết sự chết không thể nào hiện hữu trước sự hiện diện của Đấng Christ. Cũng thế ấy, với sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong thế giới mới, thì địa cầu sẽ được bảo đảm không vướng phải sự đau đớn, thống khổ mà chúng ta đang nhìn thấy ngày nay trong đời này. Đây là một niềm hy vọng vĩ đại nhất, là lời hứa mà Đấng Christ đã hứa cho hết thảy những ai ở trong Ngài, một niềm hy vọng được đóng triện bởi huyết Ngài.

**Tại sao lời hứa cho một sự hiện hữu trong một thế giới mới lại là trọng điểm cho mọi tín đồ? Niềm tin của chúng ta có hữu ích gì nếu không có một thế giới được phục hồi ấy?**

## 5. GIÊ-RU-SA-LEM MỚI

Đến đây thì ông Giăng diễn tả thủ đô của địa cầu mới, thành Giê-ru-sa-lem Mới. Tuy đây sẽ là một chỗ mà người ta thật sự ở trong, Giê-ru-sa-lem Mới và sự sống trong thành ấy vượt quá những sự tưởng tượng của con người (xem 1 Cô-rinh-tô 2:9).

**Đọc Khải huyền 21:9-21. Các tường của thành Giê-ru-sa-lem như thế nào?**

---



---

Giê-ru-sa-lem Mới được diễn tả là người vợ mới của Chiên Con. Đấng Cơ Đốc đang chuẩn bị cho dân Ngài (Giăng 14:1-3).

Thành có một bức tường cao lớn, với mười hai cửa – mỗi bức tường thành có ba cửa. Hình ảnh này cho thấy phạm vi toàn cầu của thành. Trong thành Giê-ru-sa-lem mới, mỗi người đều được đến yết kiến Đức Chúa Trời mà không bị cấm cản.

Thành được kiến trúc thành một khối với chiều cao, dài, rộng cùng bằng nhau là 12000 ếch-ta-đơ (1 ếch-ta-đơ hay là stadia thì bằng 220 yards hay 200 mét). Như vậy con số thành là 144000 thể hiện số những kẻ không qua sự chết khi Đức Chúa Giê-su tái lâm. Trong thời Cựu Ước, Nơi Chí Thánh cũng là một khối hoàn hảo (1 Các Vua 6:20). Thành Giê-ru-sa-lem Mới vì vậy cũng là một nơi để thờ phượng Đức Chúa Trời.

**Đọc Khải huyền 21:21-22:5. Các điểm nào phía bên trong thành nhắc bạn nhớ đến Vườn Ê-đen? Lời hứa chính nào cho chúng ta biết rằng sẽ không còn có sự rửa sả trong thành? (Khải huyền 22:3).**

---



---

Điểm tuyệt vời nhất của thành Giê-ru-sa-lem Mới là con sông sự sống chảy trào ra từ ngôi Đức Chúa Trời (cũng xem Sáng thế Ký 2:10). Khác với con sông của thành Ba-by-lôn, là nơi dân Đức Chúa Trời bị lưu đày và ngồi khóc than nhớ thương Giê-ru-sa-lem (xem Thi thiên 137), bên bờ sông sự sống của Giê-ru-sa-lem Mới, dân Đức Chúa Trời nay đã được đoàn tụ trong nhà của Cha họ.

Hai bên bờ sông là cây sự sống “trổ mười hai mùa, mỗi tháng một lần ra trái; và những lá cây đó dùng để chữa lành cho các dân.” (Khải huyền 22:2). Sự chữa lành này không phải để chữa lành bệnh tật, vì sẽ không có bệnh tật nơi địa cầu mới; mà là chữa lành những vết thương đã làm người ta bất hòa chia rẽ suốt toàn lịch sử nhân loại. Hết thủy nhân loại được cứu chuộc nay thuộc về một đại gia đình yêu thương của Đức Chúa Trời.

## NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đọc các chương của bà Ellen G. White trong Christ's Object Lessons trang 307-319; và trang 662-678 sách *The Great Controversy*.

Sách Khải huyền kết thúc với những gì đã được giới thiệu ngay từ đầu: sự tái lâm của Đấng Cơ Đốc trong oai quyền vinh quang và sự thành lập vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời. Sự trở lại của Đấng Cơ Đốc, khi Ngài sẽ đoàn tụ với cô dâu của Ngài, là cực điểm của sách Khải huyền.

Tuy nhiên sách này không đặt để các sự kiện này trong một bối cảnh không thực tế. Việc Đức Chúa Giê-su sắp trở lại là một sự thật. Sự thật thứ hai ấy là chúng ta vẫn còn đang trông đợi sự trở lại của Ngài. Trong khi chờ đợi, chúng ta phải có một sự hiểu biết về các thông điệp của sách Khải huyền, và chúng ta phải hiểu tường tận các thông điệp ấy bằng cách đọc đi đọc lại sách này cho đến giờ cuối cùng khi mọi sự sẽ xảy ra như đã báo trước. Các thông điệp của Khải huyền luôn nhắc nhở chúng ta phải nhớ rằng, trong khi chờ đợi, đừng trông ngóng vào những điều của thế gian, nhưng hãy chăm nhìn vào thiên đàng và vào Đấng duy nhất là niềm hy vọng của chúng ta. Đấng Cơ Đốc của Khải huyền là câu trả lời mang sự mong chờ và niềm hy vọng đến cho nhân loại giữa một thế giới đầy chao đảo và bất an. Ngài là Đấng cầm giữ tương lai của thế giới này và của chúng ta trong tay Ngài.

Sách Khải huyền cũng nhắc nhở chúng ta rằng, trước khi giờ cuối cùng điểm, chúng ta được giao phó một trách nhiệm phải rao truyền sứ điệp về sự tái lâm rất gần của Đức Chúa Giê-su cho thế giới. Sự chờ đợi của chúng ta cho ngày Chúa trở lại không chỉ là thụ động khoanh tay ngồi chờ, nhưng phải là tích cực. Tin lành về nước Đức Chúa Trời phải được truyền giảng ra khắp thế gian, cho mọi người trên thế giới.

## ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Suy gẫm về thời gian 1000 năm và sự đoán xét chỉ sẽ xảy ra sau thời kỳ 1000 năm. Điều này dạy gì cho chúng ta về Đức Chúa Trời rằng chỉ sau khi những kẻ được cứu đã có được 1000 năm để có lời trả lời cho mọi câu hỏi của họ thì lúc ấy Đức Chúa Trời mới mang sự hình phạt cuối cùng đến cho những kẻ đã bị mất?
2. Khải huyền 1:3 hứa là phước hạnh cho những ai nghe, đọc, làm theo, và giữ lời tiên tri của sách Khải huyền. Chúng ta đã nghiên cứu gần xong sách Khải huyền, những điều nào bạn khám phá mà bạn nghĩ mình cần phải làm theo và vâng giữ?